

NUMMER 9

NYHEDER

ANMELDELSER

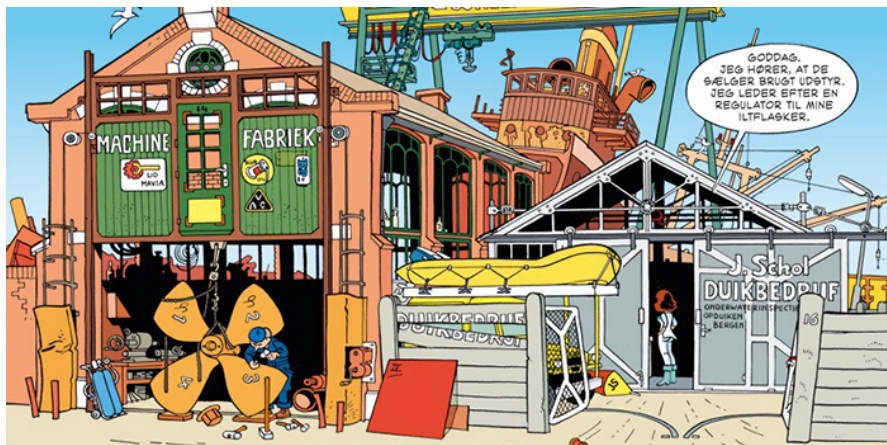
INTERVIEWS

FEATURE

PODCAST ▼

BLOG ▼

KONTAKT ▼

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Jørgen Høgh til [Optursdamer på eventyr](#)
- Jack J til [Debat: Graphic novel-begrebet er skadeligt for tegneserien](#)
- Carsten Søndergaard til [Debat: Graphic novel-begrebet er skadeligt for tegneserien](#)
- Kristian Bang Larsen til [Debat: Graphic novel-begrebet er skadeligt for tegneserien](#)
- Carsten Søndergaard til [Debat: Graphic novel-begrebet er skadeligt for tegneserien](#)

Optursdamer på eventyr

4. juli 2017 af [Lars Horneman](#)

6

FRANKAS SAMLEDE
EVENTYR: DRAGENS
TÆNDER –
TORDENDRAGENS DØD

999999

Forfatter/tegner: Henk Kuijpers

Forlag: Cobolt

Form: 128 s. i farver, indb., 22,5 x 28,5 cm

Vejl. pris: 298,00

Udgivelsesår: 2017

Udgivelsesland: Danmark

De to *Franka*-fans Lars Horneman og Nana Torp dykker ned i første samlebind med heltinden – og finder flotte tegninger, fedt ekstramateriale og kedelige plots.

Lars Horneman, tegneserietegner og illustratør: Når jeg sidder og genlæser denne gamle sag fra 1983 slår det mig hvor mange kvinder der er i den. I dag er det jo meget fremme, at vi hele tiden skal tælle køn; når man ser deadline, skal man først tælle køn, og er der kun mænd i studiet, er det et problem, fordi vi mangler den kvindelige indgangsvinkel. For nylig læste jeg en anmeldelse af en ny film, hvor det også var en kvalitetsforringelse, at alle karakterer var hvide og mænd (og at den normalt gudelækre hovedperson så også var gjort grim var også en forringelse),

hvordan skal vi så stille os over for dette *Franka*-dobbelalbum, hvor alle hovedkarakterer er smukke unge kvinder, den ene dog gul?

Nana Torp, forfatter og illustratør:

Ja, det er slående, så mange kvinder der er i dette album. Og så er de nogle ret toughe damer – de er videnskabskvinder, hardcore kriminelle damer, damer der sejler mod strømmen og damer der bygger opfindelser på bunden af en udsøgt vulkan. De stikker virkelig ikke op for bollemælk, de her damer. Og det er ret sjældent, for de er jo ikke Marvels supermuterede ladies, men simpelthen helt almindelige optursdamer, der af ren nysgerrighed opsøger vilde eventyr. Jeg stiller mig sådan, at jeg elsker det. Hvis jeg skal ikke-elske noget ved det, så er det at damerne er helt utroligt ens. De er som stemplet ud af helt samme brunkageform, kun varieret med lidt glasur i tøj og frisure. Det er næsten sådan, så det kan være svært at kende forskel på dem, eksempelvis i den sekvens, hvor der er to asiatiske damer. Her er det næsten umuligt, for de har præcis

FIND OS PÅ FACEBOOK

Nummer 9 - magasin ...
2271 Synes godt om

SENESTE INDLÆG

samme krop, samme ansigt og minimal variation i deres frits.

“

De stikker virkelig ikke op for bollemælk, de her damer.

Nu er jeg samtidig i gang med at se tv-serien *Transparent*, hvor der er den vildeste vifte af dametyper, og det viser ret tydeligt, hvor skægt det kan være. Henk Kuijpers har – til trods for alle de fede eventyr, han sender dem ud på – et meget fladt billede af en optursdame.

Lars:

Cobolt har valgt at lade deres *Franka*-samlealbumserie starte med nummer 7 og 8. Det ligger jo ganske vist meget godt i tråd med tidligere dansk udgivelsespolitik, som f.eks. med *Tintin*, *Splint & Co.* og *Lucky Luke*, der alle blev udgivet i vilkårlig rækkefølge, men jeg havde foretrukket, at serien startede med de første. I øvrigt er de første mine favoritter, jeg synes, de var mere sødmefyldte. Hvor man er i *Franka*-serien kan jo lettest ses ved at kigge på hendes hovedstørrelse, der bliver mindre og mindre i kraft med at hendes bryster vokser og kroppen bliver mere og mere bodybuildet. I dette samlealbum er udviklingen endnu ikke så udtalt endnu. Hvad synes du om disse to, *Dragens tænder* og *Tordendragens død*?

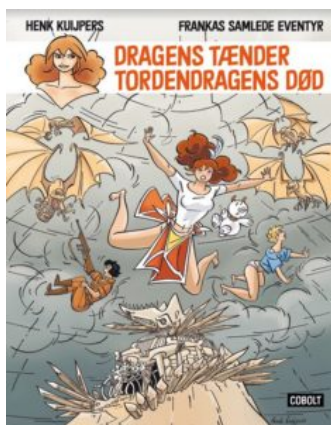
Nana:

Haha, ja hun udvikler sig ret vildt fra en meget sød rødhåret pige til en gigantisk amazone med et lillebitte hovede. Men man kan fornemme, at Henk virkelig har optur over at tegne hende. Han dyrker hendes nye form, de der bodybuilder-linier, og stiller hende ofte i nogle ret vilde poses, hvor hun meget teatralisk holder en fakkel, springer ned fra en klippe, dykker ned i vand, læner sig ud af en togvogn. Det minder mig en lille smule om den dér Axe-reklame fra 90'erne, hvor de vilde naturklædte amazonedamer bare løber og løber hen for snuse til mr. Axe. Det er lidt stiliseret.

“

Det minder mig en lille smule om den dér Axe-reklame fra 90'erne, hvor de vilde naturklædte amazonedamer bare løber og løber hen for snuse til mr. Axe.

Men. Grundlæggende synes jeg ikke, historien er så fængende. Den er lidt et alibi for fede kroppspositurer og for alle de fede universer, Henk gerne vil vise os rundt i. Universerne sprudler så til gengæld af fortælleglæde. Den måde han eksempelvis detaljeret skildrer et havnemiljø, og der er skilte og ræling og perfekt skibsstyr langt

Skandinaviske specialiteter

14. juli 2017

0

Femi-nichen: "Livet er besværligt, så i stedet har jeg tegnet det"

13. juli 2017

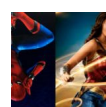
0

Spiderboy's back!

11. juli 2017

0

Double Feature Podcast Show: Vi elsker Spider-Man & Wonder Woman

11. juli 2017

1

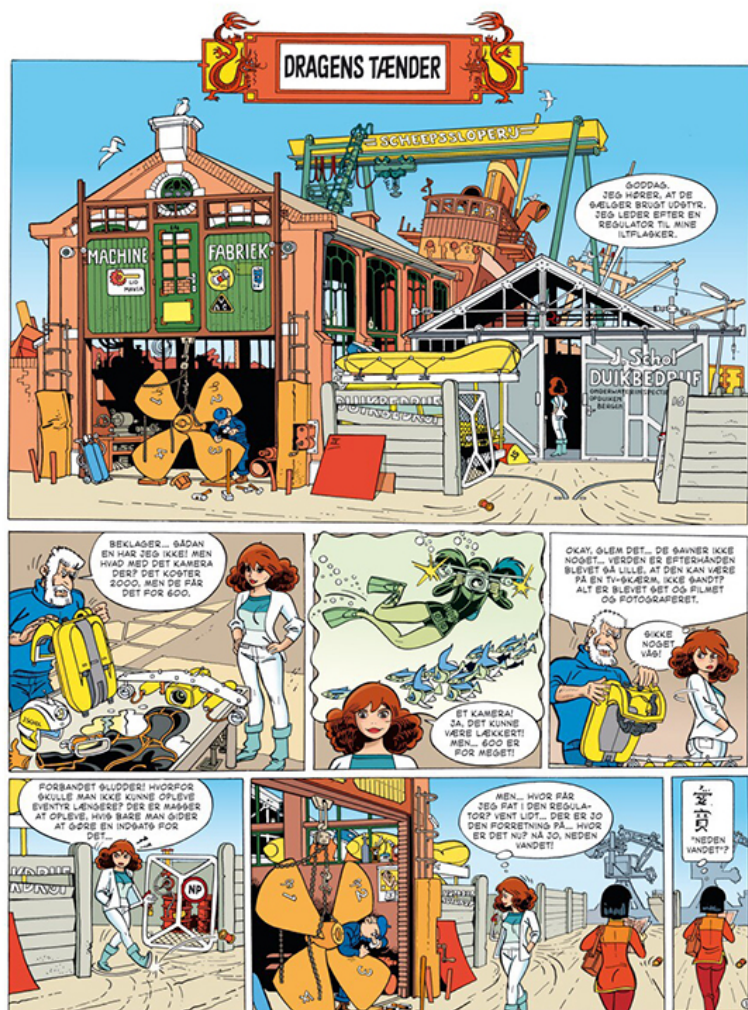

Interview: Cathrin Peterslund

10. juli 2017

0

ind i dybden i billedet. Alle baggrundsfigurerne har deres egen historie – der er den nørdede gamle tatovør, den skøre heksedokter, der bor oppe i bjerget, dørvogteren til en klub med en jukebox som indgangsparti, triste biografgængere på date, Frankas lille hund Gruff – ting man kan følge helt uanset historien og som gør universet levende. Han virker, som om han har haft det sjovt, simpelthen. Hvorimod hovedhistorien er lidt mere træg i det.

3

Var det ikke Hitchcock, der introducerede begrebet McGuffin – som denne her i sig selv helt ligegyldige rekvizit, som er hovedpersonens livsvigtige mål og derfor driver den plottet frem, ofte med lidt eller ingen forklaring til publikum. Som Axe-deodoranten i amazonereklamen, den hellige Gral i Indiana Jones, R2D2 i Star Wars og altså en gammel kæbe i Frankas tilfælde. Men her mister jeg altså let interessen for den gamle kæbe – som hun forsvarer med livet som indsats – og sidder og kigger på hvordan han har nørdet med detaljer i baggrunden i stedet.

Lars:

Jeg synes, Franka lægger op til, at man nørder lidt over seriens kvaliteter, og jeg vil lægge ud med at nævne Henk Kuijpers utrolige tegnearbejde. En tegnekollega fortalte mig engang, at han satte en ære i at springe over, hvor gærdet var lavest, det er jeg sikker på ikke er Henks filosofi. Hans detaljegråd og research i selv de mindste ruder giver mig næsten åndenød. Det tager mig lang tid at læse et Franka-album, fordi mine øjne hele tiden drages af alle detaljerne, jeg stopper op og begynder at bladere tilbage for at se om den krans konstruktion var ligeså præcis sidst den var tegnet fra et andet perspektiv, og det var den. Skal jeg fremhæver et enkelt scene, bliver det den næsten 6 sider lange actionscene, hvor Franka forfølger den onde kineserpige henover byens tage. Kineserpigen gemmer sig i mørket fra en slukket lysreklame, som forestiller et kattehoved; der er dog en oplyst kant rundt om kattehovedet, og dér ser man, at noget

bryder lyset. Pludseligt tændes lysreklamen og vi og Franka opdager hende. Det er mesterligt orkestreret og udført.

9

Nana:

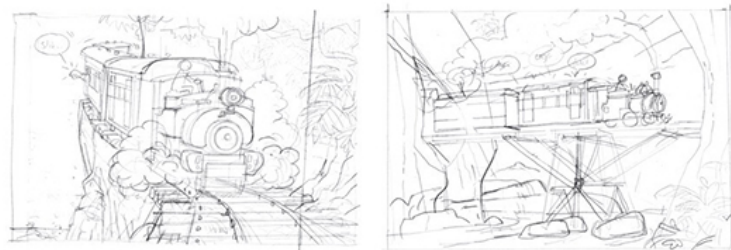
Enig. Jeg tror slet ikke, at det lave gærde har Henks interesse, overhovedet. Det er så fedt hvordan tegningerne holder, selv når man virkelig kigger efter. Jeg kan også godt lide, hvordan han bruger kameraet til at understrege, at en karakter er vigtig, og virkelig dyrker ikke af afsløre hendes ansigt de første 8 sider – lige til hun som skurk springer ud af skyggen i angreb. På den måde er der mange sjove kamerabevægelser og billedorkestreringer. Til gengæld ligner skurkens ansigt så alle de andres når det afsløres, så der falder spændingen lidt igen.

“

Jeg tror slet ikke, at det lave gærde har
Henks interesse

Lars:

Ekstramateriale er min kæphest. Jeg elsker at blive taget med ind i værkstedet og se, hvordan det hele bliver til, og ekstramaterialet i Franka skuffer ikke. Ikke overraskende afslører Henk Kuipers et meget stort forarbejde i form af skitser, fotos, billedkompositioner og omarbejdelser af ellers allerede glimrende rentegninger. De mange skitser afsløre dog ikke helt, hvor mange skitsestadier, han anvender. Dem, der er, er meget rene. Måske Henk Kuipers har en utrolig evne til at ramme tegningen i første hug, eller også er de skitser, vi ser, nogen der er videreudviklet af tidligere skitser. Det bliver vi måske klogere på i de kommende udgivelser.

På fotografierne ses det virkelige forbillede til det lille tog, der kører mellem de fiktive byer Amak og Motok. Allerede i 1993 lavede jeg skitser som et forslag til et farvetryk af dette motiv, og ti år senere forvandlede de til en færdig tegning – så godt som uden ændringer, bortset fra at tunnelen blev til en bjergkløft. Toget fandt hurtigt sin form, men hvad Franka angår, forsøgte jeg mig med fire forskellige poseringer: forfra, fra siden, i profil og til sidst med ansigtet vendt mod beskueren.

Tog med te fru Amak til Motok

107

Nana:

Enig. Hvis jeg skal være helt ærlig, tog det mig ret lang tid at komme igennem historien, men ekstramaterialet slugte jeg. Det er sjovt, hvordan han researcher så grundigt til hver enkelt location, at se flere udgaver af samme billede i forskellige kompositioner og faktisk klæder det Franka utroligt godt at være cover pige på alle mulige cartoony magasiner. Det er bestemt i ekstramaterialet, at albummet her løfter sig.

Lars og Nana:

Dragens tænder og *Tordendragens død* fanger os ikke rigtig, det gør Henk Kuipers' tegninger til gengæld – og ekstramaterialet er omfattende og informativt.

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Lars Horneman

FORRIGE ARTIKEL

Interview: Clara Jetsmark

NÆSTE ARTIKEL

Debat: Graphic novel-begrebet er skadeligt for tegneserien

6 KOMMENTARER

Kristian Bang Larsen on 4. July 2017

[Reply](#)

Tak for en fed anmeldelse, hvor I virkelig kommer rundt om mange af kvaliteterne ved serien. Den der tagscene er sgu skarpt afviklet. Selv om jeg synes I er lidt hårde ved Franka, og stiller lidt rigelige krav om persontegning og plot for en (fed) genretegneserie for børn (de første bind med store hoveder) & unge (de senere bind med store bryster). Jeg synes faktisk at dobbeltalbummet her (som på en eller anden måde er overgangshistorien mellem seriens første og anden fase) er noget af det allerbedste i serien, og jeg synes det er et gennemtænkt og fedt plot, især i 2eren, øgle-neglebidder-actionbomben "Tordendrages død", hvor der både er en voldsom robinsonade, en flugthistorie, horror-dagbogs-flashbacks og masser af trekantsintriger mellem de tre stærke kvinder.

Jakob Albrethsen on 4. July 2017

[Reply](#)

Konceptet med "to anmeldere i ping-pong" fungerer godt. Mere af det, tak!

Carsten Søndergaard on 9. July 2017

[Reply](#)

Den mest interessante, anvendelige og udbytterige tegneserieanmeldelse længe læst. Bravo!

Det er den slags anmeldelser, der gør karaktergivning så inderligt overflødig 😊

Matthias Wivel on 10. July 2017

[Reply](#)

Ja, bravo. Er enig med Kristian i, at I måske er lidt for hårde ved en velplottet historie.

PS – Kæphest, javist (nu Carsten også har redet sin frem), men hvor er jeg glad for, at du, Lars, skriver 'ruder' og ikke bruger den efterhånden allestedsnærværende anglicisme 'paneler'. Paneler er et arkitektonisk begreb, der passer meget dårligt ind i tegneseriterminologien på dansk).

Carsten Fogh Nielsen on 10. July 2017

[Reply](#)

Jeg er personligt også meget glad for lige de to Franka-albums, som jeg netop synes er kendetegnet ved et ret skarpt, velstruktureret og spændende plot. Og som (som Kristian også har bemærket) netop fungerer som bindeled mellem, og forener de bedste sider ved, Kuipers tidlige og sene Franka.

Men generelt en super anmeldelse!

Jørgen Høgh on 27. July 2017

[Reply](#)

Fine betragtninger over en udgivelse, dens ekstrap materiale og hovedpersonens udvikling gennem årene. Men hvor er anmeldelsen af det givne værk blevet af?

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

Læs mere her

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop